

at beståae alene af Medlemmer fra vedkom-
mende Amt, dersom det var Amtet, som
skulde udrede Erstatningen (Hør!), thi saa kunde
man vistnok med største Tryghed nedlægge denne
Myndighed hos Medlemmer, som vare udvalgte
fra selve Amtet; men da der her aldeles ikke
er Tale om, at Amtet skal bidrage dertil,
hvoreved jeg skal bemærke i Forbigaaende, at
jeg i Udvalget har været af den Mening, at
et lille Bidrag af Amtet maaskee kunde være
henigtsmæssigt, — saa forekommer det mig
at være aldeles nødvendigt, at der ogsaa kom-
mer andre Elementer ind i Comiteen. Her i
denne Sag behøver man ikke, og det er en stor
Lykke, at tale ud af almindelige Begreber, men
vi kunne tale efter allerede gjorte Erfaringer
og det er da Noget, hvorom der aldeles ikke
kan være Tvivl, naar man gennemgaaer For-
handlingerne, at der er fulgt aldeles forskellige
Principer af de forskellige Amtscomiteer, og
at det derfor vil komme ganske an paa, om en
Mand er saa lykkelig at leve i det ene Amt
eller i det andet, om han vil faae en efter Om-
stændighederne større eller mindre Erstatning.
Vi have Kjendsgjerningen liggende for os, og
det kan virkelig ikke nytte noget, at man vil
lukke Dinene for den, men man maa være be-
tænkt paa at tilveiebringe Gensartethed. Saa-
gen har et bestemt Grundlag, og det, som der-
for nærmest var Udvalgets Opgave, var at til-
veiebringe en Overensstemmelse imellem de

forskjellige Amters Fremgangsmaade, hvilket
Udvalget ogsaa har ladet sig være særdeles
magtpaaliggende, og Udvalget har da troet, at
det som saa nærmest og maatte være i Alles
Interesse, var, at man tog særdeles Hensyn
netop til det Amt, der havde lidt det forholdsviis
største Tab, og hvor der havde fundet en
Mængde forskjelligartede Tilfælde Sted, ligesom
ogsaa Undersøgelsen, der var skeet paa Stedet
selv og paa den omhyggeligste Maade, nem-
lig, som vi Alle vide, Veile Amt der
ingenlunde kan kaldes og forhaabentlig aldrig
skal blive Danmarks Grændseprovinds, thi
Dannevirke skal med Guds Hjælp aldrig flyttes
saa høit op (Bravo! Meget godt!), at vi
skulle behøve at betragte dette Amt som en Art
Militairgrænde, der trænger til en ganske
særegen om Behandling, af Frygt for, at de
ellers skulde løbe over til Fjenden — jeg siger
altsaa i de Anskuelse, som fra Veile Amt, ere
udtalte af de Mænd, der ere udvalgte af selve
Communen, der ere udvalgte af Amtsrædene,
der ere udvalgte af Byernes Repræsentanter,
de Anskuelse, der vare udtalte af disse Mænd
fra denne Provinds, som med saa stor Taal-
modighed, det nægter jeg paa ingen Maade,
har baaret Krigens Tryk, og som maaskee i
Fremtiden kan have noget Lignende ivente.
Disse Anskuelse have vi lagt til Grund for
vor Betænkning.